

Презентація на тему :
«Основні принципи організації роботи партнерів»

Виконали:
Студенти гр.ФК-14-5
Тронько Катерина
Місілюк Григорій
Єремеева Марина

Соціальне партнерство є одним із найважливіших аспектів організації соціального ринкового господарства й одним із суттєвих аспектів відносин між людьми в процесі виробництва і громадського життя.

Основу цивілізованих відносин, що складаються, між партнерами повинні складати принципи, вироблені Міжнародною організацією праці (МОП).

Перший принцип:

Загальний і міцний мир може бути встановлений тільки на основі соціальної справедливості.

Безумовно, національні соціальні партнери всіх рівнів повинні керуватися цим принципом, тому що відступ від нього призведе до соціальних протестів і вибухів.

В умовах гласності і демократизму в управлінні позиції партнерів швидко стають відомі всім працівникам, аналізуються ними й в результаті складаються відносини довіри, або недовіри.

Другий принцип:

Незабезпечення в будь-якій країні працівникам людських умов праці є перешкодою для інших країн, що бажать поліпшити становища працівників.

Другий принцип вимагає, щоб соціальні партнери даної країни, регіону, підприємства вирішували соціально-трудова проблеми, з огляду на ті наслідки, що можуть викликати їхні дії в інших країнах, регіонах і передбачали, як даний „прецедент” буде використаний іншими регіонами для обмеження соціально-трудова інтересів працівників. Треба уникнути ефекту ланцюгової реакції.

Третій принцип:

Воля слова і воля об'єднання є необхідними умовами постійного прогресу.

Сама природа соціального партнерства ґрунтується на паритетному функціонуванні одного партнера (підприємця) і другого (профспілки) як представника працівників.

Тому визнання і гарантія права на об'єднання - обов'язкові умови існування партнерства. Але роботодавцеві потрібний злагоджений, стабільний, висококваліфікований колектив працівників.

Четвертий принцип:

Убогість у будь-якому місці є загрозою для загального добробуту.

П'ятий принцип:

Усі люди, незалежно від раси, віри і статі, мають право на матеріальний добробут і духовний розвиток.

Шостий принцип:

Повна зайнятість і підвищення життєвого рівня.

Сьомий принцип:

Праця не є товаром (тут мається на увазі не економічне, а соціальне і моральне визначення поняття „праця”)

Поряд із загальними принципами МОП, на яких будується ідеологія всієї системи соціального партнерства, існують специфічні принципи організації роботи партнерів під час ведення колективних переговорів та взаємних консультацій:

1) принцип трипартизму – представництво уряду або виконавських органів чи виконавських органів державної влади, профспілок і підприємців;

2) принцип рівності та рівноцінності сторін при веденні взаємних переговорів і недопустимість обмежень законних прав працівників і підприємців;

3) паритетність представництва (однакова кількість представників усіх сторін);

4) регулярність проведення переговорів та консультацій;

5) довіра у відносинах, дотримання і повага до прав та обов'язків суб'єктів переговорів, недопущення протистояння інтересів сторін;

6) обов'язковість виконання досягнутих домовленостей та відповідальність за виконання прийнятих зобов'язань.

При вирішенні колективних суперечок (конфліктів) партнери повинні дотримувати наступних принципів:

1. пріоритетність примирливих методів і процедур, що застосовуються примирливими комісіями і трудовим арбітражем;
2. застосування страйку лише як крайньої міри вирішення колективної трудової суперечки (конфлікту);
3. прагнення сторін до найшвидшого врегулювання виниклої колективної трудової суперечки і підписанню угоди.

ВИСНОВКИ

Орієнтуючись на принципи діяльності МОП, що є вищою структурною ланкою загальносвітового механізму системи соціального партнерства, національні соціальні партнери всіх рівнів - загальнодержавного, регіонального, галузевого, виробничого - повинні також визначити свої принципи діяльності і строго керуватися ними. Але безсумнівно, що принципи, проголошені МОП, мають універсальний, загальносвітовий характер.

Принципи діяльності соціальних партнерів формуються і затверджуються з урахуванням вітчизняної практики, традицій та історичного досвіду, а також світового досвіду і принципів, проголошуваних Міжнародною організацією праці при рішенні проблем праці.